

Poepäev

Ema Agnese jaoks pole poeskäik kunagi eriti tore ettevõtmine olnud. Sellepärast ostabki enamiku asjadest isa Siim. Kuid ta teeb seda loomulikult Agnese hoolikalt koostatud ostunimekirja alusel. Ükskord käis isa nimekirjata poes ja raiskas poole rohkem raha, unustades seejuures piima ostmata, kuigi Margus ja Euro seda armastavad. Eliisele meeldib samuti küpsiste kõrvale piima juua. Pärast seda veendub ema iga poepäeva eel, et kõik kulgeks plaanipäraselt: ta uurib hoolikalt köögiriialeid ja kapinurki ning kiikab külmkappi ja sügavkülma, et täpselt kirja panna, mida isa peab poereisil „jahtima“. Kui isa hakkab poodi minema, ütleb ta alati: „Hoidke mulle põialt, ma lähen jahile!“

Ning täna ongi jälle poepäev.

Sellest ajast peale, kui isa unustas piima osta, on Margus hakanud emale ütlema: „Ema, ära unusta ostunimekirja piima panna.“

„Ja pirne ja juustu ja juustupulki,“ lisas Eliise.

„Ja võib-olla midagi magusat...“ andsid õde ja vend ühehäälselt soovitusi.

Emal ja isal vahetasid pilke. „Stopp, aitab juba nõudmistest! Seekord teete isale ise ostunimekirja. Vaadake, mis meil puudu on, mõelge nädalamenüü peale ja sellele, milliseid toiduaineid selleks on vaja. Ärge unustage, et pesupulber on ka otsakorralt,“ lisas ema ja läks isa kallistama.

Margus avas kapiukse, Eliise vaatas, mida külmkapis leidub, ja tegi paberilehele aeg-ajalt märkmeid. Muide, Eliisele meeldib kõike kirjutada suurte tähtedega, nii et ema nimekirjas sai kiiresti ruum otsa. Tüdruk asendas selle kohe suure joonistuspaberiga. Nüüd oli ruumi kõik soovid kirja panna. Nimekirja kanti tomatid ja pirnid, pesupulber, sai ja leib, loomulikult piim, juust, moos ja juustupulgad. Margus lisas oma lemmiku avokaado ja isa lemmiku vinnutatud singi.

Muidugi ei pääsenud üle ega ümber šokolaadist, pannkoogijahust, kommidest ega kõrrega mahlajoogist. Tunni pärast andsid nad nimekirja vanematele üle.

„Hmm... Aa... Oo...“ pomises isa, kui nimekirja luges. Ema ainult itsitas ja oli rõõmus, et nimekirjas leidis ka pesupulber.

„Mul on kahtlemata poe kõige suurem ostunimekiri,“ ütles isa minekule asutades ja lehvitas Eliise ilusas käekirjas koostatud nimekirja. „Hoidke mulle põialt, ma lähen jahile!“

Laste rind rökkas rõõmust ja nad lausa hüplesid üles-alla. Seekord ostab isa iga viimase kui asja, mis nimekirjas on! Tavaliselt võttis isal tükk aega, et kõik nimekirja kantud toiduained üles leida. Tal tuli külastada mitut poodi ja isegi turul käia. Tegelikult oli kõik muidugi ühes poes olemas, kuid ema oli välja arvutanud, et osa asju maksab teises poes vähem. Lisaks teadis ta, et ühes poes on maitsvam kala ja teises värskemad köögiviljad. Seekord jõudis isa aga kärmemalt koju kui kunagi varem ja käe otsas rippus tal vaid paar kotti, kuigi Eliise ja Marguse nimekiri tundus üüratu pikk. Lapsed oletasid kohe, et midagi on puudu, aga see ei häirinud neid sugugi, kuna nende soovid olid ju täidetud.

Margus kraamis lauale enda valitud toiduained: paki piima, pätsi saia ja purgi mustikamoosi. Eliise sortis kaupu ja üritas kõik õigetele kohtadele paigutada. Tema askeldamist oli tore jälgida, kuid külmkapp tundus endiselt tühi, isegi pärast poekottide tühjendamist.

Järgmisel hommikul sõi pere hommikuks Marguse valmistatud moosisaiu. Ema tegi lisaks avokaadosalatit, aga seda maitses ainult isa. Lõunaks olid juustupulgad, sai ja mahl otsas ning õhtuks oli juba isa singipakk avatud. Isa hakkis tomatid ja segas need vähese allesjäänud hapukoorega, sest nimekirjas hapukoort polnud. Margus katsus musta leiva peale moosi määrada, aga oli näha, et ega maitse eriti kiita ei ole.

Kohe, kui päike oli silmapiiri taha vajunud, vallutas kodu veider olustik. Kõik otsisid midagi süüa, kolistades köögi- ja külmkapiustega. Margus vuras kolmerattalisega ümber istuvate ja vestlevate vanemate, justkui oleks see mootorratas.

„Emme-issi, kas me saaksime nüüd midagi normaalset süüa?“

„Jah, ema, kas sa teeksid meile vähemalt suppi?“ hüüdis Eliise teisest toast, kus ta midagi joonistas. Vanemad puhkesid naerma, kuid lapsed ei mõistnud seda – siin pole ju midagi naljakat. Kahenädalane ostukorv oli teiseks õhtuks juba otsas.

„Olgu, ma mõtlen midagi välja ja teie koristage seni toad ära,“ ütles ema muiates ja sidus endale põlle ette.

Valmis supp, mida ema nimetas külasupiks, ja kööki täitsid hõrgutavad aroomid. Kõik istusid oma kohale ja arutasid toidu kõrvale poeseikluse tagajärgi. Margus imestas, kui palju nad söövad ning et pannkookide tegemiseks ei piisagi ainult jahust. Eliise ei suutnud uskuda, kui palju toit maksma läks. Ta taipas, et ostunimekirja ja toidueelarve koostamine on tükk tööd. Ööbikute pere oli ühel meelel, et järgmisel korral koostavad nad ostunimekirja koos, aga isa tegeleb jahtimisega.

„Ema, see on nii maitsev!“ ütles Margus ootamatult. See tõi kõigile naeratuse näole.

„Äkki peamegi isaga mõnikord mitte midagi tegema, et te aru saaksite, kui palju me tegelikult teeme,“ pakkus ema naljaga pooleks.

„Eiii!“ protestisid Margus ja Eliise kooris.